შეერთდით!

ყველა წარმატებული მესაძე

ქუნისტი

ცენტრალურ და ტფილისის
კომიტეტის
და სრ. საქ. მ., გ. წ. არ. და მატრ.
დეპ. საბ.
ცპკის ორგანო

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი
№ 24, მეორე სართული.

მთავარი კანტორა
ტფილისი, რუსთველის პრ. № 26,
ტელეფონი 5—48.

რედაქციაში საჭმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა ხუთშაბათისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76
მდივნის 10—58.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—8.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—8.500.000 მან. კოლექტ. ხელის მოწ. 5.000.000 მ. განცხადება 15 კ. ჩერვონეცებით ნომპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 4 მან. ჩერვონეცებით.

დიუსელდორფში ბავალისთვის დანიშნულ რაინის ხეპრატორების დემონსტრაციის გამო, მათი მოწვაალმდეგენი მართავენ კელნში კონტრ-დემონსტრაციას.

ინგლისის პრესა აღიარებს, რომ შეუძლებელია გერმანიაში დარჩეს ცენტრალური მთავრობა; მისი სიტყვით, ინგლისის პოზიცია ჯერ კიდევ გამოურკვეველია.

საკავშირო გამოფენაზე სიტყვით გამოვიდა ამხ. კლარა ცეტკინ, რომელმაც დაახასიათა თანამედროვე გერმანიის მდგომარეობა

შაბათი, 2 ოქტომბერი, 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 300.000 მან. № 225

გერმანიის ამბები

ბრძოლა მუშურ-გლეხურ მთავრობისათვის: საქსონიის კომპარტიის საოლქო კომიტეტმა მთავრობას, სოციალ-დემოკრატიას და პროფკავშირებს მიმართა წერილით, რომელშიაც მოითხოვს დაუყოვნებლივ მუშურ-გლეხურ მთავრობის შედგენას. კომპარტია მოუწოდებს მუშებს პროლეტარულ რაზმების შედგენის და ბავარია-საქსონიის საზღვრებზე დაბანაკებისაკენ.

შტრეზემანის მთავრობის წინააღმდეგ: ბოხუმში გამართულ მუშათა მასსიური დემონსტრაცია მოითხოვს შტრეზემანის მთავრობის გადადგომას, მუშურ-გლეხური მთავრობის შედგენას და პასიური წინააღმდეგობის გაგრძელებას.

მუშებმა თავიანთი პრესის სასარგებლოთ ერთ კვირაში შეაგროვეს 17 მილიარდი მარკა.

რეაქციის ბანაკში: მიუნხენში კრებაზე გამოსულმა ჰიტლერმა მოუწოდა ინტერნაციონალიზმის წინააღმდეგ ბრძოლისაკენ.

ფოსტა-ტელეგრაფის და გზათა მიმოსვლის მინისტრი მოუწოდებს საოკუპაციო ოლქში მცხოვრებთ დაემორჩილონ საფრანგეთის ყველა მოთხოვნილებებს.

გამარჯვებულთა პოზიცია: ინგლისური გაზეთები ეჭვობენ, რომ გერმანიაში დარჩეს ცენტრალური მთავრობა. ინგლისის მთავრობის პოზიცია ჯერ კიდევ გამოურკვეველია.

ბრძოლა მუშურ-გლეხურ მთავრობისათვის

საქსონიის კომპარტიის საოლქო კომიტეტის წერილი.

ბერლინი. 30 სექტ. საქსონიის კომპარტიის საოლქო კომიტეტი საქსონიის მთავრობის, სოც.-დემ. საოლქო კომიტეტისა და პროფკავშირებისადმი მიმართულ ღია წერილში მოითხოვს დაუყოვნებლივ მუშურ-გლეხური მთავრობის შედგენას. წერილი წინადადებას იძლევა, რათა დაუყოვნებლივ იქნან შეიარაღებული პროლეტარული რაზმები და თავი მოუყარონ მათ ბავარია საქსონიის საზღვარზე ფაშისტების თავდასხმის მოსაგერებლად. წერილი აგრეთვე მოითხოვს საკონტროლო კომისიებისათვის რეკვიზიციის და მოსავლის ნაციონალიზაციის უფლების მინიჭებას და რუსეთთან შეთანხმებას პურის მიწოდების შესახებ.

წერილი აღნიშნავს, რომ საჭიროა გერმანიის კომპარტიის წინააღმდეგ უყოველგვარ ამკრძალავ ზომების გაუქმება და მთელ გერმანიაში მასიური პოლიტიკური გაფიცვების გამოცხადება, რაც არის ძალა-უფლების ხელში ჩაგდების საშუალება.

საქსონიის კომუნისტების მოწოდების გამოძახილი

ბერლინი. 30 სექტემბერი. საქსონიის კომუნისტების მოწოდებამ უკვე ჰპოვა გამოძახილი ლეიპციგში, სადაც ადგილობრივ კომუნისტების ინიციატივით მოხდა შეთანხმება კომუნისტებსა და სოციალ-დემოკრატებს შორის ორივე პარტიის გაერთიანებული თავდაცვის საკითხში.

საქსონიის სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის კონფერენცია.

ბერლინი. 30 სექტემბერი. საქსონიის სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის და საქსონიის ლანდტაგის სოც.-დემოკრატიულ ფრაქციის საოლქო კონფერენციამ გამოიტანა რეზოლიუცია, რომელშიაც ხაზგასმითაა არის ნათქვამი, რომ საქსონიაში სახელო წეხების შემოღება არ არის გამართლებული საქმის ვითარებით, რადგან საჭიროა, რომ მთავარი, საყურადღებო ამ მუშაობიდან იქნეს გადმოცემული. მეტის გაშვება არც რედაქციას შეუძლია. და ამ მთავარის გადმოცემას აქვს უმეტესი მნიშვნელობა ასეთი ხასიათის კორესპონდენციებში. საერთოდ, ჩემი აზრით, ასეთი კორესპონდენციები (ანგარიშები) ხშირად იშვიათად თუ უნდა დაიბეჭდოს ჩვენს გაზეთებში. თემების აღება, რასაკვირველია, ყველა მწერლებს შეუძლია, მაგრამ ამაში კი არ არის. საქმე იმაშია, რომ ისეთი თემა აიღო, რაც მშრომელთა ღელვებს და უფრო მეტად აინტერესებს. რაზე უნდა სწეროს ჩვენმა მუშკორებმა? ამ კითხვაზე მე პასუხი პირველ წერილში მივეცი. განა ერთი მეასედი მუშათა ცხოვრებიდან დღეს გამოტანილია პრესის სინათლეზე? არა. მრავალი საკითხები მიუწყებულია და მრავალი სუსტად შუქდება. როგორია მუშათა ბინის პირობები. აქვს მათ სამკითხველო თუ არა, იციან წერა-კითხვა თუ არა, რა ნივთიერ პირობებში არიან, როგორ ეპყრობა ადმინისტრაცია, როგორია ყოფა-ცხოვრების (შინაური) პირობები და ბრავალი სხვ. აი ის უხვი მასალა, რომელიც მუშკორებს ყველას დასანახად და გასაგონად უნდა გამოჰქონდეს გაზეთების ფურცლებზე. მუშკორები ჩვენს რესპუბლიკაში უდიდეს მუშაობას აწარმოებენ. ისინი უთითებენ ყოველ ნაკლზე და მოითხოვენ მის გამოსწორებას. აი ეს მუშაობა უნდა იქნეს გაღვივებული. **ასეთი მუშაობის პროცესში ყოველი მუშკორი ეცნობა ცხოვრების ყოველ კუნჭულებს და ბოლოს თვითონ ხდება უფრო უკეთესს მწერალს, უურნალისტს, ვიდრე ახლა ბევრი იზრდებიან სკოლებსა და კაბინეტებში.** ამით მუშათა პრესაც თავის უდიდეს მიზანთაგანს—მუშა წერილების აღზრდის ხელისშეწყობას განახორციელებს.

კ. ორაგველიძე

შტრეზემანის მთავრობის წინააღმდეგ

მუშები მოითხოვენ შტრეზემანის კაბინეტის გადადგომას.

ბერლინი. 30 სექტ. ბოხუმში გამართა მასსიური მუშათა დემონსტრაცია, რომელიც მოითხოვს შტრეზემანის მთავრობის დაუყოვნებლივ გადადგომას, მუშათა და გლეხთა მთავრობის შედგენას და პასიური წინააღმდეგობის გაგრძელებას. დემონსტრაცია გაიმართა „მეორე დღეს“ დასდგენ ამ ხელისუფლების პლატფორმაზე.

მოწოდება საყოველთაო გაფიცვის შესახებ.

ლონდონი. 30 სექტემბერი. დაკავებულ ოლქებში ძლიერდება აგიტაცია კომუნისტების, რომლებიც ავრცელებენ ფურცლებს მოწოდებით საყოველთაო გაფიცვის შესახებ.

ნაწილობრივი გაფიცვები მოხდა დიუსელდორფის რაიონის ზოგიერთ მაღაროებში.

პარტიებს აცხადებენ ათეულ ათასობით მუშები.

ბერლინი. 30 სექტემბერი. რურის მუშები ერთსულოვნად გამოეხმაურენ კომპარტიის მოწოდებას 24 საათის საპროტესტო გაფიცვისათვის რურის ოლქის გირაოთ დატოვების წინაღმდეგ. მიუხედავად იმისა, რომ კომუნისტური პრესა არ არის ლეგალური და მზადებაც არალეგალურათ ხდება, გაფიცვებში და დემონსტრაციებში მონაწილეობას იღებენ ახლად ათასობით მუშები... ესენში გაფიცული იყო 50,000 მუშა. შეწყდა მუშაობა მაღაროები. შეჩერდა მოძრაობა ქალაქის რკინიგზაზე. დემონსტრანტების მოძრაობა გაგრძელდა ორ საათს. კომუნისტი ორატორები აღნიშნავდენ, რომ გაფიცვა არის მხოლოდ დასაწყისი ბრძოლისა პროლეტარიატის დიქტატურისათვის.

იმ დროს, როდესაც ფრანგის დარაზები თავისუფლად უშვებდენ და ხშირად კიდეც ესალმებოდენ დემონსტრანტებს, რამოდენიმე პოლიციელი თავს დაესხა მცირე ჯგუფს, რომელთაც უარი სთქვა დროშის ჩაბარებაზე.

დაჭრილია სამი მუშა მძიმეთ, ხოლო ერთი სასიკვდილოთ.

გელზენკირხენის ოლქში იფეთქა საყოველთაო გაფიცვამ. ჰამბურგში გაფიცულია წარმოებათა უმრავლესობა. გაფიცულთა რიცხვი აღემატება 40,000 კაცს. საოკუპაციო ხელისუფლებამ მოახდინა მასიური დაპატიმრება კომუნისტებს შორის.

მუშები დახვრიტეს აძლევენ ხაკუთარ პრესას.

ბერლინი. 30 სექტემბერი. მუშათა პრესის დასახმარებლად შემოწირულების მოგროვებით ამ უკანასკნელ დღეებში შემოვიდა 17 მილიარდი მარკა.

არეულობა ფრანკფურტში.

ბერლინი. 30 სექტემბერი. ფრანკფურტში (საქსონია) რამოდენიმე ახალგაზრდა კაცისაგან შემდგარმა ბრბომ დაარბია სურხათის მაღაზიები.

რეიხსტაგში.

ბერლინი. 30 სექტემბერი. რეიხსტაგში კომუნისტებმა და ნაციონალისტებმა პროტესტი განაცხადეს გერმანიაში ხაალუო წესების გამოცხადების წინააღმდეგ. სამშაბათს ელიან შტრეზემანის გამოსვლას რეიხსტაგში, რომელიც მოხსენებას გააკეთებს ქვეყნის ეხლანდელ მდგომარეობის შესახებ.

დემონსტრაციები და კონტრ-დემონსტრაციები.

ლონდონი. დიუსელდორფში ხვალისათვის დანიშნულ რაინის ხეპრატორების დემონსტრაციის გამო, მათი მოწინააღმდეგენი მართავენ კელნში კონტრ-დემონსტრაციას.

რეაქციის ბანაკში

მოწოდება ინტერნაციონალიზმის წინააღმდეგ ბრძოლისაკენ.

ბერლინი. 30 სექტემბერი. ოთხშაბათს მიუხნენის პოლიციამ დაიკავა 14 შენობა, სადაც უნდა გამოსულიყო ჰიტლერი. ნაციონალისტებმა თავი შეიკავეს კრების გამართვის ცდიდან. ჰიტლერი გამოვიდა ფაშისტური გაზეთის რედაქციის ფანჯრიდან და მოუწოდა „ნაციონალიზმის“ საწინააღმდეგო

ჩვენი პრესის გარშემო

(დიხაუსიისათვის)

ამ დღეებში გაზეთებში დაიბეჭდა რამოდენიმე წერილი ჩვენი პრესის მდგომარეობის შესახებ, სადაც ხაზგასმითაა აღნიშნული ნაკლი და შეუსაფერი ზომებიც არის მითითებული მის გამოსასწორებლათ და საერთოდ მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად. იქ ყველაფერი საქმეთ იყო ნათქვამი და ჩვენ აქ ახალს ბევრს ვერაფერს ვიტყვით, მხოლოდ ამ მოკლე წერილით გვინდა ავღნიშნოთ ორი რამ, რასაც ჩვენი პრესაში აქვს ადგილი და დიდ ნაკლათ უნდა ჩაეთვალოს. მაგი თავიდან ამაცილებლათ დაუყოვნებლივი ზომები უნდა მივიღოთ.

პირველია ის, რომ ჩვენს გაზეთებში, ყოველ შემთხვევაში მის დიდ უმრავლესობაში, ადგილი აქვს პოლიტიკური მდგომარეობის და მომდარი ფაქტების გადაჭარბებულათ დაფასებას და საკითხისადმი ოპტიმისტურათ მიდგომას. ხშირად, როდესაც ჩვენს გაზეთებში აღნიშნულია რომელიმე ქვეყნის მუშათა კლასის მოძრაობა, გაფიცვები და სხვა, წერილის ბოლოს თქვენ წაიკითხავთ: „შორს არ არის ის დრო, როდესაც მუშათა კლასი სამოლოოთ გაიმარჯვებს და ააფრიალებს წითელ დროშას“ და სხვა ასეთებს. პოლიტიკური ხასიათის წერილები მიტინგურათ თავდება, რაც ჩვენის აზრით, დასაშვები არ არის. იყო დრო, როდესაც „მიტინგობას“, საერთო ფრაზებს, ლოზუნგებს და სხვა ასეთებს მნიშვნელობა ჰქონდათ, დღეს კი საჭიროა საკითხისადმი უფრო დაკვირვებით მიდგომა და მისი ღრმათ გაშუქება.

1917 წლიდან ჩვენს გაზეთებში ხშირად ფასდება ამნაირად პოლიტიკური მდგომარეობა, ხშირად ვაწერთ „შორს არ არის ის დრო“-თქო და როდესაც ეს ასე არ ხდება, როდესაც ეს დრო შორს რჩება, როდესაც ის იგვიანებს—ეკარგებათ მნიშვნელობა ასეთ წერილებს, მკითხველი საზოგადოება (განსაკუთრებით—მუშები და გლეხები) უნდობლათ უყურებს ასეთ „დაფასებას“ და მისი აღარ სჯერა. ამიტომ თავი უნდა დავანებოთ მიტინგურ სიტყვებს, მომხდარ ამბების მნიშვნელობის გადაჭარბებულათ აღნიშვნა და საერთოდ ოპტიმისტურათ მსჯელობას. დღეს საჭიროა საკითხის, განსაკუთრებით კი პოლიტიკური მდგომარეობის და მნიშვნელოვანი ფაქტების—პირდაპირი, ნამდვილი და ღრმათ დაფასება და ეს ყოველთვის ასე უნდა ხდებოდეს.

მეორე—უყრადღება უნდა მიექცეს გაზეთის ინფორმაციას, ახალ ამბებს და სხვაგვარ ცნობებს. ხშირად არის შემთხვევები, რომ გაზეთში იბეჭდება ყალბი ცნობები დაბალხის თვალში ეს მოვლენა სავსებით ასუსტებს ყოველივე სწორი ცნობების და რადიო-დეპეშების მნიშვნელობასაც. საქმეა ზოგიერთი გაზეთების რედაქციებში შემთხვევით გაიგონ რაიმე ამბავი, რომ ხელათ ის გაზეთში მოათავსონ. ხანდახან ასეთი ამბების მატანა ხდება ჩვენი მტრების მიერ პროვოკაციის მიზნით და ამით ჯერ ერთი შეცდომაში შედის თვით რედაქცია და მეორე—ის იწვევს გაუგებრობას და ყოველგვარ ცნობებისადმი უნდობლობას მკითხველებში.

ვანთ შემდეგ მაგალითს: ყ იცის, რომ თავის დროზე მე კურ მთავრობამ განიზრახა ქ სა და ხოს შუა რკინის გაყვანა, კიდეც დაიწყეს საქმე, გაიყვანეს რამოდენიმე ვე ზე გზა, გადმოზიდეს ვაგო და სხვა... მაგრამ ეს ამ სახით ტოვეს მათ, როგორც ყოველფ ისე აქაც გამოიჩინეს უმოქმ და დაწყებული საქმე ვერ დაათა ჩვენმა მთავრობამ გადასწყვიტა გზის ლიკვიდაცია და კიდევაც დღეებში აღებულ იქნა გზ გონები გადაცილდა ქუ მთავრობის ასეთ მოქმე განკარგულებას ჰქონდა თავ ძველი. ხალხში კი ეს გარ გაუგებრობას იწვევს, თუ რატომ არ გაგრძელეს ჩვენ ამ გზის კეთება და რატომ გადავწიდეთ ვაგონები. ნაცვლად იმისა, რომ ჩვენ გაზეთებს განემარტათ ჩვენი მოქმედების მნიშვნელობა, აეხსნათ, თუ რასგანაა გამოწვეული ეს და ამით გაეფანტათ ყოველივე გაუგებრობა, გაზეთ „შუშის“ 283 ნომერში—აბალ ამბებში—ვკით ხულობთ: „ქუთაისსა და ხონ რკინის გზის გაყვანა—გზა მართველო ამ ჟამად დ შუშაობას აწარმოებს ქ ხონს შუა რკინის გზის ეს ცნობა, რა თქმა უ გაუგებრობას. ადვილი ნია—ასეთი ცნობების მოთ შემდეგ—როდესაც ეს ქ რება—თუ რა მნიშვნელობა ენება ხალხის თვალში ცნობებს საუგარეთში, ესპანეთში, გერმანიაში, იაპონიაში და სხვა ქვეყნებში მომხდარ მართალ ამბებზეც.

ამიტომ არ შეიძლება გაზეთში შეუმოწმებელი ცნობების მოთავსება. საჭიროა რედაქციამ ჯერ გამოარკვიოს მიღებული ცნობის სინამდვილე და შემდეგ გაუშვას გაზეთში. წინააღმდეგ შემთხვევაში არარც დანარჩენ ცნობებს და რადიო-დეპეშებს ექნებათ იმიმე მნიშვნელობა და მათ არავინ წაიკითხავს.

მამასადამე—**საჭიროა პრესაში პოლიტიკური მდგომარეობის და საერთოდ ყველაფრის აწორად და გადაუჭარბებლად დაფასება და მხოლოდ შემოწმებული და ნამდვილი ცნობების მოთავსება, რასაც უნდა მიექცეს ჯეროვანი ყურადღება.**

ს. ფ.

ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

არ დაემა-
მეექვსე ფე-
ორმალური
ებთან
ობო-

რაზე უნდა ვწერდით?

(ჩვენი პასუხი ამხ. მუშკორ ალ. ბ—შვილს)

გაზ. „კომუნისტის“ № 223-ში ამხ. ალ. ბ—შვილმა მოათავსა პასუხი ჩემი შენიშვნის შესახებ ერთ წერილში, პრესის გარშემო დისკუსიის, დაწყების დროს. ამხანაგი სწერს: „ჩვენ, მუშები, ვცდილობთ რამენაირათ დავეუფლოთ წერის ტეხნიკას და დავსძლიოთ ჩვენი უსწავლელობა, ვინც ამაში სერიოზული და ღრმა კრიტიკით ხელს შეგვიწყობს, დიდათ მადლობელი ვიქნებით“. მე არ შემიძლია სიამოვნება არ გამოვსთქვა და არ მივესალმო ამ სტრიქონების ავტორს ფრიად საჭირო და სერიოზულ მისწრაფებაში. საღი კრიტიკა ყოველთვის და ყოველგან,—ამას შეუძლი მხოლოდ დიდი სარგებლობის მოტანა. მიზანი ამ კრიტიკის უნდა იყოს ახალგული ნაკლის გამოსწორება. დიდათ სასიხარულოა, რომ ჩვენი მუშების მიერ ასე იქნა გაგებული დღევანდელი დისკუსიის მნიშვნელობა. ჩემს წერილს ჰქონდა ერთი მიზანი: პრესის საკითხის დასმა და აღნიშვნა მისი ზოგიერთი ნაკლის. კერძოთ, მუშათა ცხოვრების განყოფილება, ჩემის აზრით, არ არის დამაკმაყოფილებელი. ამხ. ბ—შვილიც ამბობს, რომ „ჩვენ, მუშკორებს“ „მუშაობისათვის“ ძალიან მცირე დროს აქვს დათმობილი „კომუნისტის“ და სხვ. მე არ ვიცი რომელ საერთო აზრი პრესის ცხოვრების განყოფილების საჭიროა ჩვენმა მუშკორმა აზრი გამოსთქვან ამის „სადავო“ კორესპონდენციის ამხ. ბ. პირველ წერილში „ამ კორესპონდენციის ამიტომ, რომ ეს ამხ. ბ—შვილს ჩემ მიერ აღნიშნული ნაკლი ნაკლათ არ მიაჩნია. მე კი ეხლაც ვფიქრობ, რომ ასე კორესპონდენციები არ უნდა იწერებოდეს. ჩვენ ვთქვით, რომ კორესპონდენციაში საჭირო იყო აღნიშნა იმის, რასთვისაც ფაბკომს მადლობა გამოუცხადეს და ავღნიშნავდი, რომ მკითხველები ვერას გაიგებდენ ამ მადლობის მიზეზების შესახებ მეთქი. ამხ. ბ—შვილი კი გვეუბნება: „მართალია, ამხანაგო, გარეშე პირნი ვერას გაიგებდნენ, მაგრამ კარგად ვიცი, რომ ჩვენი მუშები მშვენივრად იგებენ მას, თუ რისთვის გამოუცხადეს ფაბკომს მადლობა“. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ყოველი მუშკორის კორესპონდენციას აქვს უაღრესი მნიშვნელობა ყველა მუშებისათვის, აგრეთვე საბჭოთა და პარტიული ორგანოებისათვის. ფაბრიკა „პროლეტარის“ მუშებს, რასაკვირველია, ესმით მიზეზები ფაბკომისადმი გამოცხადებული მადლობის, მაგრამ ეს არ ესმის სხვა მკითხველებს, სხვა ფაბრიკის მუშებს. რომ ვკითხოთ შეორე ფაბრიკის, ან ქარხნის მუშას რა გაიგეთ ამ კორესპონდენციიდანო, ისიც იმას იტყვის, რაც მე ვთქვი ჩემს წერილში. არჩეულთა სიის და მადლობის გამოცხადების, რასაკვირველია, აქვს მნიშვნელობა (წმენდებითი) არჩეულებისათვის. ამას აღნიშნავს ამხ. გ. კ თავის წერილში პრესის შესახებ. „განა აზრი არ აქვს „წითელ“ და „შავ“ დაფაზე გამოცხადებას?—გვეკითხება ის. დიაღ, აქვს, მაგრამ ამ შემთხვევაშიაც კი აღნიშნავენ, თუ რატომ გამოაცხადეს შავ ან წითელ დაფაზე ესა თუ ის პირი. ეს კი ჩვენ ხსენებულ კორესპონდენციებში არა გვაქვს. მუშკორის ყურადღების ცენტრი აქ კი არ უნდა იყოს, არამედ მიზეზების და მუშაობის გარკვევაში. მე არ ვიცი რითი დაიმსახურეს ფაბკომის წევრებმა მადლობა, მაგრამ ამის აღნიშვნას დიდი მნიშვნელობა აქვს მეორე, მესამე და სხვ. ფაბკომისათვის. შეიძლება ბევრი მისაბაძი რამე აქვს „პროლეტარის“ ფაბკომს. აი, ეს უნდა გაეგო კორესპონდენციიდან სხვა ფაბრიკების მუშებს და ამას ეკნებოდა გაცილებით მეტი მნიშვნელობა, უფრო დიდი აქტიური მნიშვნელობა, ვინემ არჩეულების სიის მშრალ აღნუსხვას. ეს გვჭონდა ჩვენ მხედველობაში, როდესაც ვამბობდით, რომ მკითხველებს „უფრო ინტერესებს ია, თუ როგორ იყო დაყენებული საქმე ფაბკომში“. ყოველი მწერალი უნდა სწერდეს არა თავისთვის, არამედ მკითხველებისათვის; ისიც უნდა გამოდიოდეს წერის დროს მკითხველიდან და არა თავისი თავიდან. ამას აღნიშნავს ერთ თავის წერილში ამხ. ტროცკი. ეს სადავო ჩვენთვის არ უნდა იყოს. შეიძლება მუშკორს, რომელიც მომავალში მწერალი უნდა გახდეს, არ აქვს გამომუშავებული წერის ტეხნიკა, რაც მთელი პროცესია, მაგრამ მის მიერ მაინც უნდა იყოს ცდები ამ მხივ და ახე წერის, სუსტად დაწერილ წერილებს ჩვენი მუშათა გაზეთების რედაქციები ასწორებენ და ისე უშვებენ. ეს არ უნდა იყოს დამაბრკოლებელი მიზეზი, თუ კი მუშამ და გლეხმა წერა-კითხვა იცის.

ქვევით ამხ. ბ—შვილი გვეკითხება: „გვაქვს თუ არა იმის საშვალება, რომ ექვსი თვის ანგარიშები დაწერილებით ავწეროთ, წარვადგინოთ რედაქციაში, დ რედაქციამ სავსებით დ შეუმოკლებლათ გამოუშვას იგი? რასაკვირველია, არა, არაო“—დასძენს ამხ. მუშკორი. ეს ექვსი თვის ანგარიში დაწერილებით კი არ უნდა იყოს აღწერილი, ამას მე სრულებით არ მოვითხოვდი წინა წერილში. არა.

ᲒᲕ

F/ფ 75/438-37

ბიბლიოთეკა ელექტრონული წიგნების ფონდის ორგანიზების შესახებ

ბიბლიოთეკა ელექტრონული წიგნების ფონდის ორგანიზების შესახებ

ბათუმის ტაძრების ეპარქიის ეპისკოპოსი ნიკოლოზ ჩხეტიანი

ბათუმის ტაძრების ეპარქიის ეპისკოპოსი ნიკოლოზ ჩხეტიანი

ვერხვისუბნის ბიბლიოთეკა 120 წლისაა

ბიბლიოთეკა ქალაქის ერთ-ერთი ძველი კულტურული კერაა.

ვერხვისუბნის საჯარო ბიბლიოთეკა 1 ივნისს 120 წლის გახდება. ის ქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე ძველი კულტურული დაწესებულებაა. ბიბლიოთეკის ფონდში ამჟამად 38 ათასზე მეტი წიგნია, მათ შორის ადგილობრივი ისტორიის იშვიათი გამოცემები.

— ჩვენ გვაქვს წიგნები, რომლებიც ქალაქის ისტორიის სხვა წყაროებში აღარ მოიძებნება, — ამბობს ბიბლიოთეკის დირექტორი ნინო ქავთარაძე. — ამიტომ ვცდილობთ, ისინი ციფრულ ფორმატში გადავიტანოთ.

ბიბლიოთეკა ამ მიმართულებით უკვე მუშაობს. ნაწილი ფონდისა ონლაინ კატალოგშია ხელმისაწვდომი, ხოლო ძველი ფოტოების სკანირება ეტაპობრივად მიმდინარეობს.

იუბილესთან დაკავშირებით ბიბლიოთეკა ღონისძიებების სერიას გეგმავს. 1 ივნისს გაიხსნება გამოფენა „ვერხვისუბანი 120 წლის წინ“, რომელიც ადრე უცნობ ფოტოებსა და დოკუმენტებს წარმოაჩენს. 3 ივნისს ჩატარდება ლიტერატურული საღამო, ხოლო 5 ივნისს — ბავშვებისთვის განკუთვნილი ინტერაქტიული პროგრამა.

ბიბლიოთეკა ასევე აცხადებს, რომ იუბილისთვის ახალ ფილიალს გახსნის ქალაქის ჩრდილოეთ ნაწილში, სადაც ამჟამად ბიბლიოთეკა არ არსებობს. ფილიალი 2 ივნისს დაიწყებს მუშაობას.

ბაღმინდის ბიბლიოთეკა 120 წლისაა

ბიბლიოთეკა ქალაქის ერთ-ერთი ძველი კულტურული კერაა.

ბაღმინდის საჯარო ბიბლიოთეკა 1 ივნისს 120 წლის გახდება. ის ქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე ძველი კულტურული დაწესებულებაა. ბიბლიოთეკის ფონდში ამჟამად 38 ათასზე მეტი წიგნია, მათ შორის ადგილობრივი ისტორიის იშვიათი გამოცემები.

— ჩვენ გვაქვს წიგნები, რომლებიც ქალაქის ისტორიის სხვა წყაროებში აღარ მოიძებნება, — ამბობს ბიბლიოთეკის დირექტორი ნინო ქავთარაძე. — ამიტომ ვცდილობთ, ისინი ციფრულ ფორმატში გადავიტანოთ.

ბიბლიოთეკა ამ მიმართულებით უკვე მუშაობს. ნაწილი ფონდისა ონლაინ კატალოგშია ხელმისაწვდომი, ხოლო ძველი ფოტოების სკანირება ეტაპობრივად მიმდინარეობს.

იუბილესთან დაკავშირებით ბიბლიოთეკა ღონისძიებების სერიას გეგმავს. 1 ივნისს გაიხსნება გამოფენა „ბაღმინდა 120 წლის წინ“, რომელიც ადრე უცნობ ფოტოებსა და დოკუმენტებს წარმოაჩენს. 3 ივნისს ჩატარდება ლიტერატურული საღამო, ხოლო 5 ივნისს — ბავშვებისთვის განკუთვნილი ინტერაქტიული პროგრამა.

ბიბლიოთეკა ასევე აცხადებს, რომ იუბილისთვის ახალ ფილიალს გახსნის ქალაქის ჩრდილოეთ ნაწილში, სადაც ამჟამად ბიბლიოთეკა არ არსებობს. ფილიალი 2 ივნისს დაიწყებს მუშაობას.

ბაღმინდის ბიბლიოთეკა 120 წლისაა

ბიბლიოთეკა ქალაქის ერთ-ერთი ძველი კულტურული კერაა.

ბაღმინდის საჯარო ბიბლიოთეკა 1 ივნისს 120 წლის გახდება. ის ქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე ძველი კულტურული დაწესებულებაა. ბიბლიოთეკის ფონდში ამჟამად 38 ათასზე მეტი წიგნია, მათ შორის ადგილობრივი ისტორიის იშვიათი გამოცემები.

— ჩვენ გვაქვს წიგნები, რომლებიც ქალაქის ისტორიის სხვა წყაროებში აღარ მოიძებნება, — ამბობს ბიბლიოთეკის დირექტორი ნინო ქავთარაძე. — ამიტომ ვცდილობთ, ისინი ციფრულ ფორმატში გადავიტანოთ.

ბიბლიოთეკა ამ მიმართულებით უკვე მუშაობს. ნაწილი ფონდისა ონლაინ კატალოგშია ხელმისაწვდომი, ხოლო ძველი ფოტოების სკანირება ეტაპობრივად მიმდინარეობს.

იუბილესთან დაკავშირებით ბიბლიოთეკა ღონისძიებების სერიას გეგმავს. 1 ივნისს გაიხსნება გამოფენა „ბაღმინდა 120 წლის წინ“, რომელიც ადრე უცნობ ფოტოებსა და დოკუმენტებს წარმოაჩენს. 3 ივნისს ჩატარდება ლიტერატურული საღამო, ხოლო 5 ივნისს — ბავშვებისთვის განკუთვნილი ინტერაქტიული პროგრამა.

ბიბლიოთეკა ასევე აცხადებს, რომ იუბილისთვის ახალ ფილიალს გახსნის ქალაქის ჩრდილოეთ ნაწილში, სადაც ამჟამად ბიბლიოთეკა არ არსებობს. ფილიალი 2 ივნისს დაიწყებს მუშაობას.

ბაღმინდის ბიბლიოთეკა 120 წლისაა

ბიბლიოთეკა ქალაქის ერთ-ერთი ძველი კულტურული კერაა.

ბაღმინდის საჯარო ბიბლიოთეკა 1 ივნისს 120 წლის გახდება. ის ქალაქის ერთ-ერთი ყველაზე ძველი კულტურული დაწესებულებაა. ბიბლიოთეკის ფონდში ამჟამად 38 ათასზე მეტი წიგნია, მათ შორის ადგილობრივი ისტორიის იშვიათი გამოცემები.

— ჩვენ გვაქვს წიგნები, რომლებიც ქალაქის ისტორიის სხვა წყაროებში აღარ მოიძებნება, — ამბობს ბიბლიოთეკის დირექტორი ნინო ქავთარაძე. — ამიტომ ვცდილობთ, ისინი ციფრულ ფორმატში გადავიტანოთ.

ბიბლიოთეკა ამ მიმართულებით უკვე მუშაობს. ნაწილი ფონდისა ონლაინ კატალოგშია ხელმისაწვდომი, ხოლო ძველი ფოტოების სკანირება ეტაპობრივად მიმდინარეობს.

იუბილესთან დაკავშირებით ბიბლიოთეკა ღონისძიებების სერიას გეგმავს. 1 ივნისს გაიხსნება გამოფენა „ბაღმინდა 120 წლის წინ“, რომელიც ადრე უცნობ ფოტოებსა და დოკუმენტებს წარმოაჩენს. 3 ივნისს ჩატარდება ლიტერატურული საღამო, ხოლო 5 ივნისს — ბავშვებისთვის განკუთვნილი ინტერაქტიული პროგრამა.

ბიბლიოთეკა ასევე აცხადებს, რომ იუბილისთვის ახალ ფილიალს გახსნის ქალაქის ჩრდილოეთ ნაწილში, სადაც ამჟამად ბიბლიოთეკა არ არსებობს. ფილიალი 2 ივნისს დაიწყებს მუშაობას.